

THE MARCH OF THE AYINS

Bereshit 44:31-45:7

וּלְמַלְחָמָה וּלְשִׁמְשׁ (ב"ר שם ו):

פרק מה

(1) וְלֹא יָכֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנְּצָבִים. לֹא הָיָה יָכוֹל לְסַבּוֹל שְׂיָהוּ מִצָּרִים נֹצְבִים עָלָיו וְשׁוֹמְעֵין שְׂאֲחָיו מִתְבַּיְשִׁין בְּהוֹדְעוֹ לָהֶם (תַּנְחוּמָא ה):

(2) וַיִּשְׁמַע בֵּית פְּרַעֲהַ. בֵּיתוֹ שֶׁל פְּרַעֲהַ, כְּלוּמַר עֲבָדָיו וּבְנֵי בֵּיתוֹ (אוֹנְקְלוֹס), וְאִין זֶה לְשׁוֹן בֵּית מִמֶּשׁ, אֶלְאֵ כְּמוֹ "בֵּית יִשְׂרָאֵל" (שְׁמוֹת טז; לֹא; תַּהֲלִים קטו:יב), "בֵּית יְהוּדָה" (מַלְכִים א' יב:כא; שְׁמוּאֵל ב' ב:ד), מִישְׁנֵי־דָרָא בְּלַע"ז (בְּנֵי בְרִית): (3) נִבְהָלוּ מִפְּנֵי. מִפְּנֵי הַבּוֹשָׁה (תַּנְחוּמָא שם): (4) גָּשׁוּ נָא אֵלַי. רָאָה אוֹתָם נִסְוִיגִים לְאַחֲזֹר, אָמַר, עֲכָשׁוּ אֲחֵי נְכַלְמִים, קָרָא לָהֶם בְּלִשׁוֹן רַבָּה וְתַחְנוּנִים וְהִרְאָה לָהֶם שֶׁהוּא מְהוּל (שם; ב"ר שם ח): (5) לְמַחֲיָה. לְהִיּוֹת לָכֶם לְמַחֲיָה (תַּרְגוּם יוֹנָתָן): (6) כִּי זֶה שְׁנַתִּים הִרְעַב. עֲבָרוּ מִשְׁנֵי הִרְעַב:

Genesis 44.31-45.7

31. It shall come to pass, when he sees that the lad is not with us, that he will die; and your servants shall bring down the gray hairs of your servant our father with sorrow to Sheol. 32. For your servant became surety for the lad to my father, saying, If I bring him not to you, then I shall bear the blame to my father for ever. 33. Now therefore, I beg you, let your servant remain instead of the lad a slave to my lord; and let the lad go up with his brothers. 34. For how shall I go up to my father, and the lad be not with me? lest perhaps I see the evil that shall come on my father. 1. Then Joseph could not refrain himself before all those who stood by him; and he cried, Cause every man to go out from me. And there stood no man with him, while Joseph made himself known to his brothers. 2. And he wept aloud; and the Egyptians and the house of Pharaoh heard. 3. And Joseph said to his brothers, I am Joseph; does my father still live? And his brothers could not answer him; for they were troubled by his presence. 4. And Joseph said to his brothers, Come near me, I beg you. And they came near. And he said, I am Joseph your brother, whom you sold into Egypt. 5. Now therefore be not grieved, nor angry with yourselves, that you sold me here; for God did send me before you to preserve life. 6. For these two years has the famine been in the land; and yet there are five years, when there shall neither be plowing nor harvest. 7. And God sent me before you to preserve you a posterity in the earth, and to save your lives by a great deliverance.

35 וְהָיָה כִּרְאוּתוֹ כִּי־אֵין הַנְּעָר וּמֵת וְהוֹרִידוּ עֲבָדָיְךָ אֶת־שֵׁיבַת עֲבָדֶיךָ אֲבִינוּ בְּיָגוֹן שְׂאֵלָה: 32 כִּי עֲבָדֶיךָ עָרַב אֶת־הַנְּעָר מִעַם אָבִי לֵאמֹר אִם־לֹא אָבִיאָנוּ אֵלֶיךָ וַיִּזְטְאוּתִי לְאָבִי כָּל־הַיָּמִים: 33 וְעַתָּה יִשְׁבֹּגָא עֲבָדֶיךָ תַּזוּת הַנְּעָר עֲבָד לֹאֲדָנִי וְהַנְּעָר יֵעַל עִם־אָזְוִיו: 34 כִּי־אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל־אָבִי וְהַנְּעָר אֵינְנוּ אִתִּי בְּאֶרְצָה בְּרַע אֲשֶׁר יִמָּצֵא אֶת־אָבִי:

1 וְלֹא־יָכֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנְּצָבִים עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָּל־אִישׁ מִעֵלָי וְלֹא־עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתְוַדַּע יוֹסֵף אֶל־אָזְוִיו: 2 וַיִּתֵּן אֶת־קִלּוֹ בְּבִכִי וַיִּשְׁמַעוּ מִצָּרִים וַיִּשְׁמַע בֵּית פְּרַעֲהַ: 3 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָזְוִיו אֲנִי יוֹסֵף הָעוֹד אָבִי חַי וְלֹא־יָכֹלוּ אָזְוִיו לְעֲזוֹת אִתּוֹ כִּי נִבְהָלוּ מִפְּנֵיו: 4 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָזְוִיו גָּשׁוּ־נָא אֵלַי וַיִּגָּשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אָזְוִיכֶם אֲשֶׁר־מְכַרְתֶּם אִתִּי מִצְרַיִמָּה: 5 וְעַתָּה | אֶל־תַּעֲצְבוּ וְאֶל־יִחַד בְּעֵינֵיכֶם כִּי־מְכַרְתֶּם אִתִּי הַגֵּה כִּי לְמוֹזְזָה שְׂכָלוֹנִי אֶל־לֵהִים לְפָנֵיכֶם: 6 כִּי־זֶה שְׁנַתִּים הִרְעַב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד חֹמֶשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין־יִזְרִישׁ וְקָצִיר: 7 וַיִּשְׁלַחֲנִי אֶל־לֵהִים לְפָנֵיכֶם לְשׁוּם לָכֶם שְׂאֲרִית בְּאָרֶץ וּלְהַזְזִיּוֹת לָכֶם לְפַלְיָה גְדוֹלָה:

Rashi

(31) וְהָיָה כִּרְאוּתוֹ כִּי אֵין הַנְּעָר וּמֵת. אָבִיו מִצָּרָתוֹ (בְּרַב"ת): (32) כִּי עֲבָדֶיךָ עָרַב אֶת הַנְּעָר [וְגוֹמַר]. וְאִם תֹּאמַר, לָמָּה אֲנִי נֹכְחַס לְתַגְרָא יוֹתֵר מִשְׂאָר אַחֵי, הֵם כָּלָם מִבְּחוּץ, וְאֲנִי נִתְקַשְׁרָתִי בְּקִשְׁרַת חֹזֶק לְהִיּוֹת מְנַדָּה בְּשָׁנֵי עוֹלָמוֹת (תַּנְחוּמָא יֶשֶׁן ד): (33) יִשְׁבֹּגָא נָא עֲבָדֶיךָ וְגוֹמַר. לְכָל דְּבַר אֲנִי מַעֲלָה מִמֶּנּוּ, לְגַבּוּרָה